

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 107/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Лекаја Бледара, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лекаја Бледара - адвоката Новице Здравковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.17/20 од 11.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1.бр.787/2021 од 12.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лекаја Бледара - адвоката Новице Здравковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.17/20 од 11.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1.бр.787/2021 од 12.09.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.17/20 од 11.08.2021. године окривљени Лекај Бледар је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.11.2019. године до 07.09.2020. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности протеривање странца из земље у трајању од 3 године, с тим што се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Од окривљеног је одузета смеша опојне дроге хероина и активних разблаживача кофеина и парацетамола у количини од 7431,7 грама нето масе и одређено је да ће се иста по правноснажности пресуде уништити, те је од окривљеног одузето једно ПМВ марке „Mercedes Benz GL.. AMG“ албанских регистарских ознака ... власништво АА из ..., Република Албанија.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Врању износ од 62.730,00 динара, те да на име паушала плати суду износ од 15.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1.бр.787/2021 од 12.09.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и браниоца окривљеног Лекаја Бледара, па је потврђена пресуда Вишег суда у Врању К.17/20 од 11.08.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Лекаја Бледара - адвокат Новица Здравковић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целини пресуде Вишег суда у Врању К.17/20 од 11.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1.бр.787/2021 од 12.09.2022. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Лекаја Бледара у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на потврди о привремено одузетим предметима Ку.бр.1147/19 од 30.11.2019. године, а који доказ је као незаконито прибављен морао бити издвојен из списка предмета. Као разлог незаконитости наведене потврде о привремено одузетим предметима, бранилац истиче да је окривљени потврду потписао без присуства браниоца и преводиоца за албански језик и без упознавања са њеном садржином.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер је потврда о привремено одузетим предметима која је састављена дана 30.11.2019.године од стране овлашћеног службеног лица МУП-а РС ДП ПУ Врање ОКП под КУ бројем 1147/19, прибављена на законит начин радњама

полицијских службеника на које су они овлашћени у складу са одредбом члана 286. став 2. ЗКП, односно резултат је законито спроведене доказне радње привремено одузимање предмета, тако да и по начину прибављања и по својој садржини представља законити доказ и на истој се може заснивати пресуда. Наиме, наведена потврда о привремено одузетим предметима је окривљеном, од кога су предмети одузети, издата у складу са одредбом члана 150. став 1. ЗКП и садржи све обавезне елементе прописане овом законском одредбом и то опис предмета који су одузети од окривљеног, податке о окривљеном Лекају Бледару од кога су предмети одузети, где су исти пронађени, као и својство и потпис лица које радњу спроводи, при чему Законик о кривичном поступку ни не предвиђа да потврда о привремено одузетим предметима мора да буде потписана од стране лица од кога се предмети одузимају, у овом случају од окривљеног који је био присутан приликом проналаска опојне дроге хероин од стране овлашћених службених лица у возилу којим је он управљао, тако да околност на коју у поднетом захтеву за заштиту законитости указује бранилац, и то да је окривљени наведену потврду потписао без присуства браниоца и преводиоца за албански језик и без упознавања са њеном садржином, по налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају није од утицаја на саму законитост наведене потврде ни у формалном, а ни у садржинском смислу и нема за последицу њено обавезно издвајање из списка предмета.

Дакле, имајући у виду да, по оцени Врховног касационог суда, потврда о привремено одузетим предметима као резултат законито спроведене доказне радње привремено одузимање предмета, представља законити доказ на којем се пресуда може заснивати, то самим тим није морало бити донето решење о њеном издвајању из списка предмета, па су из наведених разлога као неосновани оцењени наводи захева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем пресуде на истом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лекаја Бледара у осталом делу је одбачен.

Бранилац окривљеног у захтеву, као разлог његовог подношења, формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што својим наводима којима образлаже по њему постојање ове повреде закона, по налажењу овога суда, бранилац заправо само оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, износећи при томе сопствене чињеничне закључке и тврдње и дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама. Ово имајући у виду да бранилац истиче да нема ниједног изведеног доказа који на несумњив начин указује да је окривљени Лекај Бледар критичном приликом са умишљајем неовлашћено ради даље продаје преносио опојну дрогу хероин, односно да је окривљени имао било какво сазнање да се у возилу којим је он критичном приликом управљао налази опојна дрога хероин, а које возило је власништво АА из ..., чије

испитивање у својству сведока је предлагала одбрана током поступка, а суд неправилно одбио, те бранилац даље у захтеву истиче да је ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања суд требало да одреди ДНК-а вештачење којим би се извршило упоређивање неспорног ДНК-а профила окривљеног са два детектована издвојена биолошка трага на спорним пакетима опојне дроге, као и да на возилу којим је управљао окривљени одреди увиђај, машинско вештачење и ДНК-а вештачење ради утврђивања да ли у истом постоји специјално направљени „бункер“ или не и евентуалног проналажења трагова окривљеног на пакетима са опојном дрогом и око места где су исти били сакривени.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче и да првостепени суд у образложењу првостепене пресуде уопште није дао разлоге зашто је одбио неке доказне предлоге одбране, те да су нејасни разлози које су нижестепени судови дали у образложењима побијаних пресуда везано за закључак да је окривљени знао да се у возилу којим је он критичном приликом управљао налази опојна дрога хероин, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да је суд неправилно окривљеном као „посебно отежавајућу околност“ узео чињеницу да се он до укидања притвора бранио ћутањем, а што би по налажењу овога суда престављало повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног у захтеву истиче и да другостепени суд у образложењу другостепене пресуде није оценио све жалбене наводе одбране, а што би по налажењу овога суда престављало повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2), члана 441. став 1. и члана 460. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, као разлог његовог подношења, формално означава и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2)

ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у захтеву уопште не образлаже у чему се састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, односно не наводи који конкретно кривични закон је суд неправилно применио у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Лекаја Бледара - адвоката Новице Здравковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић